

GORICA

(Zjutranje izdanje).

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Socijalna izobrazba.

Govoril na drugem slavnostnem zborovanju III. slovenskega katoliškega shoda dr. A. Breclj.

Naš moderni vek je vek nesoglasja, protislovij in vprašanj.

Po vsi pravici se ponša s čudovitim in nepričakovanim napredkom v vedi, tehniki in umetnosti.

Moderna veda je razširila in poglobila znanje do neznanske popolnosti. A malone vse to nepregledno znanje se nanaša na zunanji, tvarni svet. Notranji, duševni svet je pa zanemarila skoraj popolnoma, da, celo omalovažila in zavrnila je trdno stoječe pridobitve, ki jih je priboril človeški um tekom stoletij.

Na podlagi teh tako razvitih naravoslovnih ved je vstvarila moderna tehnika čuda. Odkrila je tajne prirodne moči, izsledila skrite naravne zaklade, ukrotila malone vse elemente in pričarala v človekovo last bogastvo, ki bi zadoščalo v obilni meri za vse milijone človeštva.

Z naglimi koraki napredovale so tudi vse stroke umetnosti v modernem veku. Koliko umotvorov stvarja neprenehoma vsaka umetnost, ki postaja vsled izpopolnjene pomnoževalne tehnike duševna last najširših ljudskih slojev.

In vendar vlada navzlic blesteči kulturi v modernem človeštvu beda, grozna gmotna in duševna beda.

Kršćanstvo je odpravilo suženjstvo poganskih narodov. V imenu gospodarske in politične svobode je vpregel moderni paganizem v obliki kapitalizma najvažnejše in najštevilnejše stanove v suženjski jarem, ki je trši, krutejši in brezsrčnejši od poganskega.

Nenasiten pohlep, medsebojno nezaupanje med državami in pa barbarsko načelo, da je surova moč pravica, nam vzdržuje oboroženi mir, ki pije modernim državam in narodom srčno kri.

Ni več tistih velikih nadlog, kakor kuge in lakote; moderna veda in tehnika sta jih zatrli. A več ljudstva kot vse kuge in lakote skupaj pomori jetika, prava družabna bolezen, kot nujna posledica polaganega, kroničnega stradanja in drugega nedostajanja zadostnih življenjskih sredstev.

LISTEK.

Razdejanje.

Povest iz doline Pastuškin.

I.

Šumi jesen
in meč jeklen
vihti: le poj, le poj!
In kdor bi čul,
na vek zasul
nevzdrumen bi takoj.
Silvin Sardenko.

„Kako veselo, Peter, kako veselo! Čemu goniš neprestano same žalostne? Dokler živimo, bodimo veseli in poskočni — posebno še v tako mladih letih kakor si ti. No, le daj kako poskočno pa se še zavrtimo!“

Izza ovinka je stopil človek nizke postave, osivelih las, na ven zakrivljenih nog in slabotno oblečen. Nosil je visoke škornje do kolena s prst debelimi podplati, vse zaprašene oguljene in rjave. Lice njegovo je bilo tudi zarjavelo in raskavo, polno razorov in brazd, a pri vsem tem dobrovoljno in nategnjeno na smeh. Usehle kocine njegove brade pa

Še hujsa in bridkejša je duševna beda in iz nje izvirajoče morje vsakovrstnega zla.

Moderni človek ve in zna mnogo, sila mnogo v primeri s srednjeveškim ali staroveškim človekom, dasi je njegovo znanje bolj enciklopedično in površno kot urejeno in vtemeljeno. A kar bi moral najbolje vedeti, kar je zanj najbolj važno in zanimivo, tega ne ve in noče vedeti. Moderni človek se ne zaveda ali vsaj ne upošteva svojega pokolenja, svojega stališča v stvarstvu, svojega posmrtnega namena; ne pozna ne dolžnosti do sebe, ne do Boga, ne do bližnjega. Življenje mu velja toliko, kolikor mu daje nasladi in vžitka.

Ali naj se odreče nasladi, ako tudi s tem trajno vniči blagostanje in srečo bližnjikovo, ako mu ne grozi zato občutna kazen? Zakaj ne bi izkoristil drugih ljudi, ki se ne morejo ali ne znajo braniti? Ako ne more sam iz lastne moči premagati ovir ki mu branijo neomejeno uživanje, druži se z drugimi, da stre in vniči vse, kar se protivi njegovemu nebrzdanemu pohlepu.

Kakor posameznik v malem ravna družba v velikem. Brez ozira na pravičnost izkorišča večja in močnejša država manjšo in šibkejšo, velik in mogočen narod neusmiljeno tlačí manjšega v svoje sebične namene. Ta stan vničuje drugega, celo med posamezniki enega in istega stanu vlada »prosta tekma«, t. j. postavno dovoljeno ropanje gospodarsko, telesno in duševno šibkejših tovarišev. Ta podla in brezobzirna pohlepnost se je prikradla celo v svetišče družine, hoteč človeški družbi razrušiti osnovno družabno prvino!

Da ni že povsod prišlo do skrajnih, ravnokar označenih posledic, do popolnega poloma človeške družbe in neomejene razbrzdanosti posameznikov, ima največ zaslug ne še povsod izumrla veljava kulturnih načel prejšnje dobe in pa zdravo jedro v človeku in človeštvu, ki se ne da trajno in splošno zastrupiti ali vničiti.

Vendar je stanje človeštva, zlasti v kulturnih državah tako neznosno, da stoji v ospredju, gostemu roju raznih vprašanj kot najbolj pereče in najbolj

ga niso čisto nič krasile, ampak delale so ga le bolj vsakdanjega in zanemarnjenega. To je bil Štefan, vaški grobar in mešetar za vse: za živino, poljske pridelke, hiše, zemljišča in takega več.

„Vsak po svoje, oče Štefan. Meni ugajajo take, drugemu druge“, odgovori Peter, mladenič pri sedemnajstih letih. Sedel je na travi pod košatim orehom, ki je senčil lepo čedno hišo že od pamтивеke. V naročju je držal tamburico in se kratkočasil z njo. Dasi je sedel pred kmečko hišo; vendar vse: lice, obleka in kretnje njegove — vse je pričalo, da se Peter ne peča s kmetovanjem. Čelo njegovo je bilo visoko in jasno, lasje spredaj bolj nadolgo ostriženi in navzgor počesani, oči zamišljene, globoko udrti in mokre, lice velo in blede.

„Že prav, že prav, Peter“, ga zavrača Štefan. „Jaz mislim tudi tako. Ampak to se pa res ne sklada, da gode mladenič v cvetu let tako žalostno, kakor da bi pil s smrtjo pobratimstvo. Glej, jaz tlačim to črno grudo že nad šestdeset let, ako prav računim, pa mi ni padlo še nikdar v glavo, da bi mislil že

nujno, družabno vprašanje, vprašanje, kako preosnovati in preurediti človeško družbo, da bo imel vsak posameznik in pa vsak drugi družabni del v občevljavnem družabnem redu vtemeljen in zagotovljen dostojen in zadovoljiv obstanek.

Kako povoljno rešiti to vprašanje vseh vprašanj?

Za odgovor vprašajmo najprej zgodovino, saj je veljala tisočletja za učiteljico življenja, dasi je v modernem veku izgubila svoj vpliv, ker moderniki hodijo po življenjsko modrost v šolo k moneram, izumrlim pol kuščarjem — pol ptičem ali po moralna načela v kemijo in fiziko.

Zgodovina nam opisuje davne dobe, naši za las podobne. Zunaj blišč in lesk, slava in mogočnost, znotraj pohlep in krivica, beda in stok. Vzroki isti kot dandanes. Moč je stala pred pravico. Posamezniki so živeli udobno in razkošno življenje, ki se jim je celo gabilo radi duševne praznote; ogromna večina ljudstva je pa ječala v sponah gmotnega in duševnega robstva.

Zginili so že stebri človeške družbe, ko je nastopilo krščanstvo. Zahtevalo je mnogo, zelo mnogo: zatajevanje samega sebe, obetalo pa malo, sila malo, samo srečno posmrtno življenje, ki se je le malokomu o njem sanjalo. A izpopolnilo je neskončno več.

Kamor je prodrlo in kjer so je vsprejeli z odprtim srcem in dobro voljo, je izpremenilo obličje sveta in uvedlo vzoren družabni red. Vrnilo je človeštvu dostojanstvo, ker je povsod odpravilo sramotno suženjstvo in povzdignilo čast ženstvu, ukrotilo in omikalo divje narode, zenačilo razliko med velikašem in siromakom, lajšalo telesno bedo z nezasišanimi dobrodelnimi ustanovami, širilo omiko z vsakovrstnimi izobraževališči, organizovalo ljudstvo po stanovih.

Zgodovina srednjega veka je zlata knjiga katoliške cerkve, en sam in veličasten slavošpev njenemu delovanju.

Vzevela je veda in umetnost, obrt in trgovina, blagostanje je rastlo povsod. Celot kmet, tedaj najnižji stan, nam je izza tistih časov zapustil prislovico: Pod krivo palico (pod cerkveno posvetno ob-

na večer svojega življenja, razen enkrat, ko so mi pred sedemnajstimi leti prav po nedolžnem razčesnili glavo v Gobčevi krčmi samo zato, ker sem trdil po vsej pravici, da ni v celi naši vasi niti enega pravega konja, ampak so vsi le kljuseta, borna ciganska kljuseta, kar je tudi res. Jaz sem trdil to radi tega, ker sem videl svet in vem, kaj je konj in kaj kljuse. Ako hočete videti prave konje, lepe, velike, zalite, pojdite gori na Oggersko ali na Zalčburško, kakor sem šel jaz. Ako pové človek resnico, ga hočejo še usmrtiti in v svoji zabitosti ne verjamejo onemu, ki je videl domače in tuje kraje in zna soditi in primerjati. — No, torej, le brž kako okroglo, kakor sem rekel!“

„Naj bo pa po vašem. Pa da zaplešete tudi, veste, oče Štefan!“, pravi Peter in jame izvabljati iz napetih strun tako radostne zvoke, da so se pete Štefanu kar same privzdigovale:

Na planineh solnce sije...

In Štefan se je res zavrtel, seveda nerodno, radi nerodnih svojih škornjev in še bolj radi zakrivljenih nog — vendar v celoti niti toliko slabo, ker se je

lastjo) je dobro bivati. Kako tudi ne, saj takrat so, držeč se krščanskih načel, pomagali vsi enemu, vsak vsem. Ni bilo razprtij in sovraštva med stanovi, ne divje tekme med posamezniki, vladala je neka zadovoljnost v življenju, kakršne zastoj iščemo v današnjem veku.

(Dalje pride.)

Dopisi.

Iz Kožbanc. — (Kožbanski vodovod.) — Naš g. župan se je mnogo prizadeval, da bi Kožbanci bili dovelj preskrbljeni z dobro pitno vodo. Za časa velike suše daje sedanji studenec komaj za jedno družino vode. Ob velikem deževju pa pripluje vanj vse polno nesnage z raznih gnojišč in celo s pokopališča. Da je temu res tako, o tem so se prepričali tudi dež. posl. gg. Berbuč, Jakončič in dr. Marani, kakor tudi bivši okrajni glavar v Gradišču g. Fabris in okrajni zdravnik. Vsi ti gospodje so se prepričali, da je voda v omenjenem studencu nezdružna. Zato pa je tudi c. kr. namestništvo v Trstu poslalo v Kožbano svojega tehnika, kateremu je naložilo, da izdela načrt za napravo prepotrebne novega vodnjaka. Stroški za napravo vodnjaka so bili proračunjeni na 10.000 kron. K tem stroškom je visoka vlada vsled več prošenj in po prizadevanju g. župana obljubila, prispevati s 50%. Dežela bi dala 2000 K, občina bi pa dala 200 K. Potemtakem bi bilo primankljaja še 2800 K, katerega bi morali pokriti prizadeti Kožbanci. Občinsko starešinstvo je izbralo iz svoje srede poseben odsek, ki je napravil tudi razdelnik kako naj bi posamezni Kožbanci prispevali, da bi zgoraj omenjeni primankljej pokrili. Odsek se je oziral na to, koliko vode vsak Kožbanec rabi, kakor tudi na gmotno stanje posameznih posestnikov. Razdelnik je imel tri razrede. Ali ta razdelnik ni ngajal nekaternikom, katere je podšuntal neki, k nam s trebuhom za kruhom došli človek in ti so se proti razdelniku pritožili na deželni odbor. V svoji pritožbi so nekako zahtevali, naj bi g. župan nosil vsaj polovico vsega primankljaja, češ, da je on najimovitejši in da bi zaradi tega vodnjak njemu največ koristil. Vsled

držal vsaj takta. V desnici je vihtel svoje visoko šepasto pokrivalo in na koncu je vdaril vselej krepko ob tla in zavriskal s svojim hreščečim glasom, ki se ni čisto nič zlagal z milozvočno tamburico.

„O-o, Marička, le sem, le sem! Peter bo godel, midva bova pa plesala“, prekine Štefan nakrat godbo in ples.

To povabilo je veljalo deklini v polnem razvitem cvetu, ki se je pojavila v tistem hipu na pragu, v kmečki obleki zavihanih rokavov, radostnega, smejočega se obraza in živih, temnih, velikih oči.

A dekle se ni zganilo. Stalo je na pragu in se smejalo plešočemu Štefanu.

„Le plešite, le!“ je odgovorilo z veselim glasom. — „Vi ste vedno taki, vedno fantovski in razposajeni. Ampak takega fanta pa res ne maram, tako grdega in starega.“

„Jaz pa take dekle ne, tako prevzetne, veš! Raje plešem sam kakor s tako“, se odreže Štefan in se zopet zavrti.

(Dalje prih.)

tega se je pa g. župan vjezil ter sklenil, da si sam zase napravi lasten vodnjak in tako ostanemo Kožbanci brez prepotrebne občinskega vodnjaka. Trpeti bomo morali torej vsi zaradi šestih, ki so po nasvetu omenjenega zdravbarja pritožbo podpisali, posebno pa še oni, ki bi si pri gradnji vodnjaka z delom marsikatero kronco prislužili.

Politični pregled.

Odsek za volilno reformo.

Odsek za volilno reformo se je v sredo predpoludne pod predsedstvom načelnika dra. Ploja sestel na sejo. Navzoči so bili: ministerski predsednik baron Beck, minister notranjih stvari Bienerth, ter ministra grof Dzieduszycki in dr. Pacak. Ministerski predsednik je v svojem govoru pokazal na važnost delovanja odseka za volilno reformo, ki se mora dovršiti z vso možno naglico, ker se ni možno več vrniti nazaj na potu za novo zgradbo naše ustave. Ministerski predsednik je menil, da mora vsakdo uporabiti svoje najbolje moči, da se to veliko delo dovrši. Vlada bo tudi v bodoče ostala, kar je bila: dobrohotna zavzecnica vsake opravičene želje in posredovalka nasprotujočih si interesov. Ministerski predsednik je naglašal, da je delegacijam določen primeren čas, in da bodo tudi deželni zbori zamogli zborovati, akoravno le malo časa.

Na to je odsek pričel debato o razdelitvi volilnih okrožij na Češkem. Dr. Pergelt je predlagal, naj se tozadevne peticije izroče poročevalcu in naj o njih razpravlja skupno z razdelitvijo volilnih okrožij.

Posl. dr. Kramar se je s tem predlogom strinjal in predlagal dalje, naj se stavi z dnevnega reda tudi razdelitev volilnih okrožij za Moravsko. Oba predloga sta bila vsprejeta, nakar je odsek pričel razpravljati § 7. temeljnega zakona o volilnem redu državnega zbora.

V četrtek je imel volilni odsek zopet sejo. V ti seji je naznanil predsednik dr. Ploj, da je došlo odseku nič manje od 5301 peticij. Vnela se je živahna debata o teh peticijah, a slednjič je predsednik izjavil, da izroči iste raznim poročevalcem ki naj bodo poročali odseku.

V nadaljevanju razprave o § 7. je posl. Hruba govoril za to, da se tudi ženskam podeli volilna pravica, izlasti, pa tistim, ki se same preživljajo. Tudi posl. Kaiser je za to, da se ženskam podeli volilna pravica in predlaga, da se določi dveletno bivanje. Minister za notranje stvari Bienerth soglasja sicer s predlogom poslance Kaiserja glede interpretacije besede „stalno bivanje“, meni pa, da bi bila ta interpretacija bolj na svojem mestu v § 6. volilnega reda. Kar pa se tiče volilne pravice ženskam, opozarja minister na druge dežele, kjer so uveli splošno volilno pravico, ne da bi jo bili podelili tudi ženskam; meni torej, da bi ne bilo oportumno, ako bi ravno mi pred vsemi drugimi delali ta eksperiment. Glede določene dobe stalnega bivanja ne more privoliti ne v zdaljšanje, ne v skrajšanje termina.

Velikansko zborovanje na Velehradu. — Katoliški Moravani za Slovake.

Na Velehradu sta bili dve velikanski zborovanji katoliško narodne stranke moravske, ki so se je udeležili številni Slovaki iz Ogrske. Zborovanje je bilo obiskano v prvi vrsti od kmetov, organiziranih v „Katoliški kmečki zvezi čehomoravski“. Soglasno je bila sprejeta resolucija, da se pošlje papežu v Rim sledeča brzojavka: „Trideset tisoč zborovalcev na Velehradu prosi Sv. Očeta, naj z očetovsko ljubeznijo varuje katoliške Slovake na Ogrskem ter jih brani proti preganjanju od strani ogrske vlade in madjarskih škofov.

Avstrija in Italija.

Poslanec Barzilai je interpeliral v sredo v zbornici ministra notranjih zadev zaradi avstrijskih manevrov po „italijanskem morju“ nadalje „zaradi napadov

Hrvatov na Italijane, končno zaradi „atentatov“, ki morajo izzvati italijansko politiko v interesu narodnih pravic in mednarodnega mira k odločnemu nastopu proti zvezni državi Avstriji.

Nepokorščina na italijanski vojni ladiji.

Na oklopi križarici „Umberto I.“ je nastopilo moštvo proti častnikom in pometalo z zaklopnice topove v morje. Poveljnik je raglasil na ladij obsedno stanje in zadožil upor. Uprli so se, ker so dali moštvo le konserve, dasi so imeli dovolj svežega mesa.

Cerkev na Francoskem.

4. t. m. so se jeli francoski škofje posvetovati o položaju cerkve. Posvetovanja so sicer tajna, toda glavni rezultati so natisnjeni že sedaj v „Croix“. Ti so sledeči: 11. decembra še nadaljujejo verski obredi kakor doslej v obliki pasivnega odpora, če se morda vlada dotedaj ne premisli in ne da gotovih zakonitih garancij, da se obvarje katoliški kult. Potem se uvedejo in organizirajo prostovoljni doneski za obrede. Verniki naj se polagoma navadijo na to obliko vzdrževanja svojih duhovnikov in cerkva. Papežu pošljejo škofje udanostno adresno, kjer povdarjajo, da so s sv. očetom popolnoma edini.

Princ Albreht Pruski.

V Kamencu je umrl v četrtek zjutraj princ Albreht Pruski.

Dogodki na Ruskem.

Iz Petrograda poročajo, da je sedaj v devetih zapadnih gubernijah in v Poljski dovoljen verski pouk v materinskem jeziku učencem in istotako tudi poljski pouk v prvih razredih ljudskih sol.

Domače in razne novice.

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedništvo: Štefan Križnič, šolski svetnik in ravnatelj v Gorici, na račun ustanovnine drugi obrok 50 K; Peter Brumat v Št. Petru 10 K (zadnjič po pomoti razkazano 20 K); dr. A. Gregorič 20 K. Srčna hvala!

Imenovanje. — Gospod Alojzij Lapanja, c. kr. finančni respicijent in voditelj finančne straže v Gradišču, je imenovan carinskim asistentom.

Duhovske spremembe v naši nadškofiji: Č. g. Ivan Reja, kapelan v Dornbergu, je imenovan za prefekta v deškem semenišku v Gorici, na njegovo mesto pride č. g. dr. Ignacij Kobal. Č. g. Ivan Drašček, kapelan v Biljah gre za župnijskega upravitelja v Jagersče. Č. g. Ivan Meziniec, kapelan v Devinu, je premeščen za kapelana v Bilje. Č. g. Francišek Švara, kapelan pri Sv. Luciji, pride za kapelana v Davin. Č. g. Josip Kos, novomašnik, je imenovan za kapelana pri Sv. Luciji. Č. g. Valentin Pirec, I. kapelan v Komnu, gre za vikarja v Obloke. Č. g. Francišek Lavrenčič, drugi kapelan v Komnu, je imenovan za prvega kapelana istotam.

Č. g. Gvido Russian, kapelan v Ogleju, gre za župnijskega upravitelja v Belvedere. Č. g. Walter Venier, novomašnik, za kapelana v Oglej. Č. g. Angelj Molaro, kapelan v Flumičelu gre za kateheta v Cervinjan. Č. g. Fr. Ballaben, novomašnik za kapelana v Flumičel. Č. g. Ivan Chiavadini, beneficijant v Cervinjanu, za vikarja v Ruttars. Č. g. Alojz Quaglia, vikar v Ruttarsu, za vikarja v Nogared. Č. g. Ben. Spagnul, kapelan v Ločniku, za kurata v Dolenje. Č. g. Anton Carara, kapelan v Gradežu, za kapelana v Ločnik. Č. g. Benet. Drius, novomašnik, za kapelana v Gradež.

Brzjavna spaka. — Naša tiskarna je prejela iz Ljubljane brzjavko, ki se dobesedno tako-le glasi: „prosim obratno posto kr i sej sede ja dr lanpe“. Ali je mogoče bolj spakodrane brzjavke! Menda ne. Pravilno bi se morala brzjavka tako-le glasiti: „Prosim z obratno pošto kliš Sedeja. Dr. Lampe“. V zgorajšnji brzjavki pa je najmanj 17 pogreškov v desetih besedah. Kedaj se bodo namerščali na naših brzjavnih uradih uradniki, zmožni našega jezika? To je naravnost sramotno za brzjavni urad, da pošilja med svet take kozle! Ali res se nočejo še prepričati odločujoči gospodje, da danes uradnik, ki ni vešč našega jezika, ni za službo v naših krajih, v krajih, kjer prebivamo Slovenci v pretežni večini? In mi tudi ne bomo nehali priobčevati pritožb občinstva z naših pošt, dokler kdo vladale na njih,

kar se tiče znanja slovenskega jezika od strani uradnikov, tako žalostne razmere. Od Slovence, ki hoče postati pri nas poštni ali brzjavni uradnik, se zahteva znanje italijanskega in nemškega jezika. Zakaj se ne zahteva tudi od Italijanov in Nemcev, ki hočejo med nami dobiti mesta poštinih in brzjavnih uradnikov, da znajo slovenski?!

Čč. duhovnim uradom na znanje.

— Vsled odredbe knez nadškofijskega urada v Gorici se zahteva za vsako duhovnijo posebna knjiga za vpis birmancev („Liber Confirmatorum“). Ker do sedaj duhovni uradi teh tiskovin niso imeli, je „Narodna Tiskarna“ založila tudi te tiskovine, na močnem papirju (Handpapier). Opozarjajo se na to čč. duhovni uradi.

V šolo! — Šolsko leto na c. kr. gimnaziji in c. kr. realki v Gorici začne dne 18. sept. Sprejemni izpiti se vrše danes. Učenci, ki so že bili prejšnje leto na teh zavodih, se morajo prijaviti najkasneje do 17. sept.

Akad. fer. društvo „Adrija“ priredi v nedeljo 17. t. m. ob 3. pop. ljudno predavanje v Avčah pri Ročinju. Predaval bo Fran Malnič o „Zadovoljnih naredbah“.

Akad. fer. društvo „Adrija“ prosi svoje starešine, da bi opravili svojo dolžnost kot starešine društva in s tem pripomogli, da se priredi po celi deželi kolikor mogoče veliko število poljudnih predavanj. Nadalje so tudi naprošeni ustanovniki in podporniki, da prispevajo v te lepe namene. Doneske vseh prijateljev društva, kojih imena se objavijo v listih, sprejema „Gorica“.

Kostanj v cvetju se vidi za „Belovedutto“ na goriškem južnem kolo-dvoru. Pač redka prikazen v času, ko kostanj zori.

Člani „Trgovskega in obrtnega društva“ v Gorici se uljudno pozivljajo, da se udeleže polnoštevilno občnega zbora, ki se bo vršil v soboto dne 15. t. m. v hotelu „Pri zlatem jelenu“ ob 8^{1/2} zvečer. Da bo mogel novi odbor vršiti veliko nalogo, ki si jo je nadelo društvo s spremembo pravil, treba, da se udeleže zborovanja vsi člani in da si soglasno izbero kandidate.

Aretirali so v četrtek v Kronbergu 36 letnega Mihaela Simčiča iz Gornjač pri Kojsem. Simčiča je iskala že več časa sodna oblast, da postopa proti njemu zaradi razžaljenja Nj. Veličanstva. Simčič pa je tudi na glasu anarhista.

Izpred sodišča. — V četrtek je obsodilo tuk. okrožno kot kazensko sodišče na štirimesečno ječo 25-letnega Blaža Koglotja iz Vojbe. Koglot je odnesel meseca julija posestniku Francetu Makucu iz Vrtojbe nekaj salamov in persutov.

Vrlenu možu čast in slava. — V torek 11. t. m. bi se bila kmalu pripetila velika nesreča v Orehovlju pri Biljah. Županstvo je naročilo 25 letnemu, ravnokar od vojakov došlemu Benediktu Podbršiču iz Dol. Vrtojbe, naj popravi in očisti občinski vodnjak v Orehovlju. Komaj je dospel mladenič, ki je vešč takemu delu, na dno kakih 25 m globokega vodnjaka, vsaje se nanj zid in ga zakoplje najmanj 2 m globoko. Skoz grobljo je bilo čuti stokanje ponesrečenega Podbršiča. Hitro so poklicali navzočniki 2 zidarja, naj gresta na pomoč. Spustili so ju v vodnjak, a takoj sta se vrnila, videč smrtno nevarnost zase, ker se je bilo bati, da se še kaj zidu podere, ako začneta ponesrečenca odkopovati. Tu se odloči 65-letni Blaž Gorkič iz Orehovlja, se spusti dol in začne neumorno reševalno delo. Klical je vedno, naj mu pride še kdo pomagat, le malo-kdo se je osrečil, a ostal je v vodnjaku le nekaj trenutkov, potem se dal hitro dvigniti. Blaž Gorkič pa je, ne meneč se za pretečo nevarnost nevrudno odkopal grobljo in po štiriurnem naporu delu izvelkel ponesrečenca iz kamenja in ga privezal na posodo, visečo na vrvi, ter ga dal potegniti na dan. Po-klicani zdravnik dr. Breclj iz Gorice je konstatiral na ponesrečenca vse polno raznih poškodb, ki pa nobena ni bila videti nevarna. Podelil mu je potrebno pomoč, potem pa pričel številne množice javno pohvaliti junaka Blaža Gorkiča, ki je, ne meneč se za svoje lastno življenje rešil mladeniča gotovega pogina. Toliko srčnosti in požrtvovalnosti se malokdaj vidi celo na bojnem polju. — Pri-poročamo vrlega moža c. kr. okr. glavarstvu, da mu oskrbi zaslugi primerno nagrado in odlikovanje!

Dobava kruha za vojaške posadke v Gradišču, v Ronkah, v Kanalu in v Tolminu. — Dne 1. okt. se bo vršila v tuk. vojaškem skladišču potom javne družbe oddaja dobave kruha za vojaške posadke v Gradišču, v Ronkah,

v Kanalu in Tolminu. Natančnejši podatki glede pogojev se poizvedo v vsakem vojaškem skladišču, kakor tudi pri trgovski zbornici v Gorici.

Narodni greh šempeterskih deklet. — Pišejo nam: V četrtek so se vračala iz Čedad nekatera šempeterska dekleta. Bile so tam par dni, kjer so imela posla pri izvozu češpelj za gosp. Orzana. Dospeli v Gorico so začela omenjena dekleta prepevati italijanske pesmi in prepevala so tako po poti tje do g. Orzanove tovarne, nahajajoče se v ulici Leoni. Vprašamo te dekleta: Ali jih ni nič sram? Šempeterski fantje so šli na narodno slavnost v Tolmin, da tam tudi oni proslavijo slovensko pesem, njih dekleta so pa kvakale italijanski po Gorici.

V Kostanjevici na Krasu priredi „Delavsko izobraževalno in podporno društvo“ dne 23. t. m. javno veselico na vrtu g. Fr. Urdiha. Vspored je sledeči: 1. Pozdrav predsednika; 2. Volarič: „Ti osrečiti jo hoti“, poje moški zbor; 3. Oevirk: „Na vasi fantje pojejo“, mešan zbor; 4. „Pesem starega Kranjca“, deklamacija; 5. Oevirk: „Upi v zvezde“, moški zbor; 6. Aljaž: „Slepec“, mešan zbor; 7. „Jeza nad petelinom in kes“, veseloigra v dveh dejanjih igrajo dekleta pevskega zbora; 8. „Danici“, moški zbor; 9. „Vaški skupuh“, igra v dveh dejanjih, igrajo člani društva; 10. Šaljiva loterija z 12. lepimi dobitki; 11. Hajdrih: „Morje adrijansko“, moški zbor. — Zraven bodo udarjali tamburaši iz Kamenj lepa sklad-be, katere objavimo na vabilih. V slučaju slabega vremena se veselica odloži za nedeljo pozneje. K najobilnejši udeležbi uljudno vabijo

delavci.

Uboj. — V nedeljo je bil v italijanski vasi, imenovani pri Bardonih, javni ples. Tega plesa udeležil se je tudi Ant. Hmar, posestnik iz Strmca pri Marj-nemcelju. Iz dosedaj neznanega vzroka je prišlo pri plesu do prepira, mej kojim so Antona Hmarja ubili in ubitega vlekli proti Idrijci, kjer so ga vrgli v vodo. — Anton Hmar, ki je tako žalostno končal svoje življenje, zapušča vdovo in šestero nepreskrbljenih otrok. Zares žalostne posledice javnih plesov!

I. Shod davčnih uradnikov. — V nedeljo, 16. t. m. se bodo zbrali davčni uradniki avstrijske državne polovice k I. shodu na Dunaju in v posameznih kronovinah. Dnevni red tega shoda obsega pereča vprašanja glede razmer pri avanzma davčnih uradnikov, glede 35-letne službene dobe in glede službene pragmatike. Za našo kronovino je sklican shod v Gorici ter se bo vršil jutri popoldne ob 4. uri v hotelu „Central“.

Velik požar. — V četrtek po noči je pogorelo na Žagi 12 hiš.

Prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand v Divači. — Prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand, ki nadomestuje našega cesarja pri vojaških vajah, ki se vrše v Dalmaciji, v okolici Dubrovnika, na morju in na kopnem, je prišel v torek v Divačo okolo 8. ure zjutraj. Pripeljal se je z Dunaja z dvornim vlakom. Vključ slabemu vremenu je bil vsprejem veličasten. Divaški kolodvor je bil okrašen s cesarskimi, z deželnimi in z narodnimi zastavami. Vse blizu kolodvora nahajajoče hiše pa so bile okrašene zgolj s slovenskimi trobojnicami. Na kolodvoru se je zbralo vse polno ljudstva. Prišli so tja tudi šolski otroci iz bližnjih vasi. Vsak otrok je imel v roki zastavo, ali cesarsko, narodno ali deželno. Ko je prisopihal vlak na postajo, zaorili so mogočni živio klici. Pri izstopu iz vlaka je pozdravil nadvojvoda tržški namestnik princ Hohenlohe. Na to je predstavil nadvojvodi c. kr. okr. glavarja Rebeka in druge osebe. Nadvojvoda je na to pregledal vso vrsto šl larjev, in se p tem podal na verando, kjer so bili po nametniku prestolonasledniku predstavljeni sledeči gospodje: Župnik Sedmak iz Divače, kateri je v imenu prienjočih nadvojvodi zaželel srečno potovanje in srečen povratek, z željo, naj Nj. c. kr. Veličanstvu izrazi našo udanost do vladajoče hiše Habsburške. Na to so bili predstavljeni župnik Omersa iz Sežane, c. kr. sodnik iz Sežane, župan Dojc predsednik cestnega odbora g. Muha, njegov namestnik Kocijan, učitelj iz Divače, Bano, učitelj iz Skoecijana Štrekelj in Štolfa, župan iz Sežane. Okoli 9. ure se je odpeljal dvorni vlak proti Pulju z burno ovacijo. Vsprejem v Divači jd napravil na nadvojvodo najugodnejši utis.

Vsled opeklin je umrl v tržaški bolnišnici v četrtek 56 letni Ivan Šrek iz Šenpolja pri Nabrežini. Pripeljati so ga v bolnišnico v pondeljek. Šrek je šel v nedeljo zvečer v klet po vino. Ko je točil vino se mu je v glavi zavrtelo tako

močno, da je padel s petrolejko na tla. Petrolejka se je razbila, pri tem se je pa vnel petrolej in začel goreti. Ogenj se je pa polotil Škrkove obleke, ki je začela na njem goreti. Na Škrkovo vpitje so prihiteli ljudje, ter pogasili ogenj. Škrk se je pa tako opeknil na levi roki, da so mu jo morali v bolnišnici odrezati, kar pa vse ni nič pomagalo, kajti Škrk je kakor rečeno v četrtek umrl.

„Piccolove“ nesramne laži o dogodkih na Sušaku. — Minoli teden je „Piccolo“ priobčil vest, da so Hrvati na trsatskem pokopališču razdejali in oskrunili več italijanskih nagrobnih spomenikov. V svojem četrtem „večernem izdanku“ pa je moral „Piccolo“ priobčiti izjavo župana trsatsko-sušškega, g. viteza Barčića, iz katere izhaja, da je župan postal na pokopališču posebno komisijo, ki je imela preprčati se, koliko je resnice na tem, kar je pisal „Piccolo“. Komisija pa je našla, da so bili vsi spomeniki in vsi križi intaktni, nedotaknjeni. Tako je bilo oficijelno konstatirano, da je bila ona vest v „Piccolo“ popolnoma zlagana, izmišljena.

Nove domobranske artilerijske stotnije v Ljubljani. — Graška „Tagespost“ poroča, da se je ministerstvo za deželno brambo obrnilo zaupno do ljubljanskega magistrata, da-li bi bilo možno v Ljubljani nastaniti še več novih artilerijskih domobranskih stotnij. Prva taka stotnja bi se imela formirati že 1. aprila 1907. Magistrat je baje odgovoril, da se to stotnijo lahko nastani v stari „cukrarni“. Sedme domobranske divizije je že dobila ukaz, da izvežba 120 domobrancev novincev.

Vojaške vaje v Dalmaciji. — Dvorn vlak, ki je vozil prestolonaslednika Fran Ferdinanda na njegovem potovanju k vojaškim vajam, je dospel v Pulj v torek okolo poludne. Dvorni vlak se je ustavil v parku Marije Valerije. Tam so pričakovali nadvojvodo načelnik generalnega štaba grof Beck, državni vojni minister Pittreich, minist. deželne brambe Schönaich, generaliteta in člani višjega vodstva. Nadalje so bili tam tudi deželni glavar dr. Rizzi z deželnim odborom, škof Flapp, stolni prošt Zanetti, stolni dekan Gut, srbsko-pravoslavni župnik Maričević, protestantski župnik Holz, okr. glavar baron Reinlein z mnogimi uradniki, razni župani itd. Tržaški namestnik princ Hohenliche, ki je spremljal nad-

vojvodo od Divače do Pulja, mu je predstavil dostojanstvenike. Ko si je potem nadvojvoda ogledal spomenik cesarice Elizabete, se je ukrcal na jahto „Miramar“ in se odpeljal na Mali Lošinj. V Mali Lošinj je dospel prestolonaslednik ob 7 uri zvečer. Mesto je bilo sijajno razsvetljeno. Ob 8. uri je prišel prestolonaslednik nepričakovano na obrežje, kjer se je sprehajal. V sredo okolo 10 ure predpoludne se je odpeljal prestolonaslednik proti Visu. V torek zjutraj, ob 7. uri so se začele vkrcavati čete zahodne stranke v Lloydove parnike. Četam na kopnem ukazuje generalni major Schemua in obstoje iz štirih bataljonov, 22 pešpolka, 23. in 37. deželno-brambovskega polka, pomnožena z rezervisti; eskadron dalmatinskih deželnih strelcev, ena gorska in ena ozkotirska baterija. Poleg teh čet so tudi vkrcali brzojavne in telefonske oddelke, oddelek strojnih pušk in material za zgradbo vojnih mostov.

Ob 3. ur pop. so bile čete vkrcane, nakar so zapustile ladje pristanišče Split in odplule na morje, kjer so se zasidrale pod varstvo eskadre, ki ji poveljuje podadmiral pl. J. dina. Eskadra obstoji iz štirih bojnih ladij, treh oklopnih križaric, enega rušilca torpedov, ene torpedovke za visoko morje in treh navadnih torpedovk.

Italijanom vaje našega brodovja ob dalmatinskih obalah niso prav nič všeč. Laški listi se pritožujejo, da moti streljanje naših topov laškim podanikom spanja.

Neki italijanski list piše, da so streljali na avstrijskih ladjah tako močno, da se je prebudilo mnogo oseb, ki so mislile, da je potres. V italijanskih obrežnih mestih Falconari, Prombini, Porta Recanatija in v Pizeni so se tresle celo šipe. Jakinski list „Ordine“ trdi, da je bilo to streljanje avstrijskega brodovja pri Gružu čuti celo v Jakinu, kar je pač težko verjetno, ker leži Gruž 400 km od Jakina. List „Momento“ zato sodi, da je vadilo avstrijsko brodovje v neposredni bližini italijanskega obrežja, kar sicer ne krši morskoga prava, a kaže le pomanjkanje takta. In italijanski listi ugibajo, da je vadil poveljnik avstrijske mornarice admiral Montecuccoli napad na italijansko obrežje. — Italijansko brodovje ima letos svoje vaje v Tarantu v Jonskem morju. Listi priporočajo italijanski vlad, naj prirede prihodnje leto vaje

italijanskega brodovja v Jadranskem morju in sicer blizu dalmatinskih obal, da tako povrne Avstriji sedanje vaje.

Tudi je priobčil pred par dnevi neki italijanski list vest, da so blizu Benetk vjeli jedno našo torpelovko, češ, da je tam vohunila. To vest so vsi oficijelni listi naši, kakor tudi italijanski demantirali. Italijanski list pa, ki je to vest priobčil, ostaja v kljub vsemu demantiranju še vedno pri svoji trditvi.

V sredo zjutraj je dospel prestolonaslednik na jahti „Miramar“ na Vis. Vsprejeli so ga namestnik Nardelli, načelniki oblasti. Nadvojvoda se je podal na pokopališče k spomeniku padlih v pomorski bitki leta 1866 ter je v imenu

(Dalje na četrti strani.)

Dvokolo

še v dobrem stanu je na prodaj po zelo ugodni ceni. — Več se poizve v našem upravnistvu.

Skrb vsake gospodinjice je posvečena družinski blaginji!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

Je po Kathreinerjevem načinu svojega proizvajanja okusna, zdravju v prospeh in poceni, ima torej neprecenljive prednosti za vsako gospodinjstvo!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime Kathreiner in zahtevajte le izvirne zavojke z varstveno znamko župnik Kneipp.

Za novo šolsko leto

priporoča knjigarna

G. WOKULAT

v Gorici,

nove in že rabljene šolske knjige katere ima v svoji zalogi, kakor tudi vse šolske potrebščine.

Blago najboljše vrste

Zaloga res velikanska

„Krojaška zadruga“, Gorica,
Via Signori 7.

Za
jesenski - zimski
čas

so ravnokar došle razne v velikanski izbori in zalogi nad vse

krasne novosti
modnega blaga:

modne volne, flanele, forštajne, sukno za moške in dijaške obleke, svile za bluze, salonske preproge, zavese, odeje, šivane kuverte (Steppdecken), žime, volne in perje za postelje itd.

PERILO

za
opreme nevesti,

kakor tudi za hotele in restavracije, za zavode itd. itd.

Rumberško, belgijsko in švicarsko platno, bombaževine, chiffon, creton, namizni prtji, serviette, bri-salke, žepni robci po tvorniških cenah.

Cene stalne.

Postrežba poštena.

P. n.

Dovoljujem se Vas prositi, da nas o potrebi počastite s Vašim cenj. obiskom in si ogledate vse naše novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce kateregakoli blaga, koje Vam pošljemo radovoljno franko na dom, da se prepričate o naši zares bogati zalogi in izberite, ki se lahko meri s vsako, tudi najmodernejšo te stroke, naj si bo v cenah kakor tudi v izbornosti blaga.

Nadejaje se blagohotnega upoštevavanja naše prošnje, bilješim s spoštovanjem

T. Hribar.

Konkurenca izključena

Blago vedno sveže

cesarjem položil na spomenik lovorjev venec, drugi venec je položil na spomenik padlih braniteljev trdnjave. Nato se je nadvojvoda vkrcal zopet na jahto „Miramar“. Ob 9. uri predpoludne je jahta odplula proti Gružu. Dospevši na otok Mljet, je nadvojvoda od tamkaj do 9. ure zvečer sledil na odprtem morju kombinirani pomorski bitki, nakar se je „Miramar“ vsidrala pred Gružem. Transport čet, ki ga je imela izvesti Lloydova flota, stavljen na razpolago vojni upravi, se je izvršil na popolno zadovoljstvo vojaških krogov. Vsled težavnih plovbenih razmer se je ukrcanje in izkrcanje posamičnih delov čet vršilo z največjo točnostjo. V četrtek si je prestolonaslednik ogledal mesto Dubrovnik. Ob 9. uri zjutraj se je odpeljal k vojaškim vajam na kopnem, oziroma v Trebinje. V Trebinje je dospel prestolonaslednik ob 11. uri 25 minut. Na postaji ga je pozdravil načelnik bosanske vlade ter mu predstavil tam predstojnike raznih oblasti. Nadvojvoda je sprejel v mestni hiši razne deputacije. Odgovarjajoč na razne pozdrave, izrazil je prestolonaslednik svoje veselje, da mu je dano, četudi za kratek čas, muditi se med hrabrim prebivalstvom Hercegovine ter se prepričati o lepem napredku tega prebivalstva. Zagotovil je deputacije, da hoče naš cesar vedno skrbeti za napredek Bosne in Hercegovine. Ko si je potem ogledal mesto, se je odpeljal prestolonaslednik ob 2. uri 30 minut zopet v Gruž.

Hrvatje so napovedali bojkot italijanskim trgovcem na Reki. — Minuli teden se je vršil v Sušaku pri Reki javen shod, na katerem so sklenili Hrvatje, da se imajo ital. trgovci na Reki bojkotirati. „Novi list“ piše, da se je začel ta sklep že izvrševati.

Ironija usode. — Pod tem naslovom piše poljski „Omnibus“ oziroma na dogodke na Reki in v Zadru.

„Eden najgorečnejših apostolov iskrenega zblizanja med Hrvati in Italijani, dr. Smolaka iz Splita, je moral poslušati, kako so bili v Zadru in na Reki pozdravljeni njegovi lastni sorojaki, razni bližnji sorodniki in drugi najmilejši prijatelji. —

In neki drugi goreč apostol italijansko-slovanske zveze, Fran Supilo na Reki, mora gledati svojega lastnega brata, krvavečega in v nevarnosti za življenje vsled poškodb dobljenih za to, ker se je vpel njemu, ki mu je hotel iztrgati iz rok narodno zastavo, ta najsvetejši simbol vsakemu človeku, ki je le količkaj vnet za svojo narodnost.

Tako se ne dela mir! Zadar in Reka gledata sadove tega dela! In tu ne delamo razlike, kajti od italijanske strani v teh dveh mestih se ni oglasil niti en glas, ki bi bil rekel da.... vsaj vse ni bilo prav storjeno!“

Odstop dalmatinskega namestnika. — „Tribuna“ poroča, da je atlišče dalmatinskega namestnika Nardellija cmajano vsled zadnjih spopadov med Italijani in Hrvati, vsled česar je tudi izostalo cesarjevo potovanje v Dalmacijo. „Tribuna“ se poroča z Dunaja, da pade Nardelli kot žrtev tistih krogov, ki bi radi imeli na tem mestu Nemca.

Naš cesar v Ištu. — Cesar se v Ištu ne spreha peš, marveč se vozi. Kadar govori, opazajo po glasu, da je bolan v vratu. Nadvojvoda Franc Ferdinand se po končanih vajah odpelje iz Pulja naravnost v Ištu. Cesar je izjavil, da obišče Prago, kjer hoče ostati več časa.

Učence ali učenke

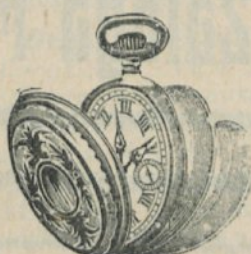
sprejme na stanovanje in hrano Marija Lešček Via St. Klara št. 2 III. n.

Z malim kapitalom si lahko zagotovi dober zaslužek z razpečavanjem žganja v manjši meri oziroma z ustanovitvijo male žgane-kuhe v svrhu destilacije žganja in likerjev. Navodila in potrebna pojasnila so brezplačno. — Dopise na „Lukrativ“ št. 127 anonimna ekspedicija Edvard Brann. Dunaj I. Rotenturnstr. 9.

Jakob Miklus
mizar in
lesni trgovec
v Podgori, na oglin novega
železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)
○○○
Trguje tudi z **opeko**, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnice itd.

Anton Kustrin,
trgovec v Gorici
Gosposka ulica št. 25

priporoča čistiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljiveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidarskič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Najnovejša iznajdba
novega stoletja.

Samo 2 gld. 55 kr. velja

ravnokar iznajdena nikel rem. žepna ura z znakom System-Roskopf Pat., ki teče 36 ur, z minutnim kazalom, bliščeča, lep in natančno ideoča s 3-letno garancijo. (Eleg. urna verižica in 5 nakitov se zastoj pridene).

Ako ura ne ugaja, se denar vrne in je vsak rizik izključen. Pošilja se le proti povzetju, ali naprej poslanemu denarju.

M. J. Holzer's Wwe
Marie Holzer
Uhren und Goldwaren-Fabriks-Niederlage
en gross, Krakau Oest. Dietelsg. 73, St.
Sebastianusgasse 26.
Zalagatelj c. kr. državnih uradnikov.
Ilustrovani cenik ur in zlatnine gratis.
Zastopniki se iščejo.
Slične anecene so ponarejene.

Krojaški pomočnik

na majhno event. na mešano delo se takoj sprejme. — Več pove naše upravnništvo.

Blizo Trbiža na Koroškem se proda več

posestev

z velikimi travniki. V Trbižu pa vila

na lepem prostoru.

Več pove Pitter v Trbižu.

Vabilo
na
občni zbor
„Krojaške zadruga“
v Gorici
ki se bo vršil v četrtek dne 27. septembra 1906 ob 10. uri zjutraj v posvetovalnici »Goriške zveze gospodarskih zadrug in društev«, ulica Vetturini št. 9, I. nadstropje.
Dnevni red:
1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Potrjenje računov za l. 1905.
3. Volitev načelstva in nadzorstva.
4. Slučajnosti.
Ivan Bajt,
načelnik.

Franc Podberšič
avtorizovan kamnoseški mojster,
Gorica, Tržaška cesta šte. 17.
priporoča slavnemu občinstvu za bližajoči se praznik vseh vernih duš dan svojo bogato zalogo
nagrobni spomenikov
bodisi priprostih, ali finih iz kraškega kamna najboljše vrste za 15 K in više.
V zalogi ima razne kamenite plošče, žlebe, umivalnike za kuhinje, itd. itd.
Sprejema in izvršuje vsakovrstna v kamnoseško stroko spadajoča dela po prav zmernih cenah.

Dobro si zapomni podobo in ime
„Ottoman“ (smodčični papir in ovitki)
ker s ponarejanjem se hoc konsumenta le zapeljati.

Jako izdatno sredstvo proti

revmatizmu in trganju po udih (putiki)

je liker **GODINA**, katerega napravljata v Trstu lekarnarja Rafael Godina, lekarna „Alla Madona della Salute“ pri Sv. Jakopu, in Josip Godina, lekarna „All' Igea“ v ulici Fornello št. 4. — Stekleničica stane 1 K 40 vin. — Potom pošte se ne pošilja manj kakor 4 stekleničice, in sicer proti poštenu povzetju, ali pa, ako se dopslje naprej 7 K, nakar se stekleničice dopsljejo franko in so v tem znesku zapopadeni vsi pošiljatveni stroški. Dobiva se v vseh lekarnah.